

Hạnh Phúc Trong Chớp Mắt

(Hợp Mắt THDL Hè 1996 Tại Pháp)

Chuyến xe lửa từ Marseille chậm chậm vào nhà ga Aix-en-Provence, đồng hồ điểm 5 giờ 30 chiều ngày 17 tháng 7, 1996. Anh Trần Bạch Quang từ Đức mới sang cùng anh Trần Trung Tính và tôi đã sẵn sàng hai xe đón tiếp phái đoàn từ Mỹ và Canada sang. Tuy đã gặp nhau cách đó mấy ngày tại thủ đô Paris nhưng trong lòng tôi dâng lên một nỗi vui mừng khó tả. Trong cái nắng gắt của mùa hè miền Provence và trong tiếng ve ve kêu như chào đón khách quý, chúng tôi hướng dẫn các anh chị Ngô Đức Huân, Hồ Văn Phong, Lê Văn Bảy và anh Trần Hảo Đức từ Mỹ và Canada về khách sạn Climat, nơi ở cùng các anh chị Phạm Hữu Bình, Nguyễn Quang Hữu và các anh TB Quang, TT Tính và Thầy Bùi Văn Lễ. Khách sạn Climat ở gần nhà tôi, và ở đây giống như Đà Lạt, làm tôi nhớ đến một dạo nào, cách đây hơn hai mươi năm, vợ chồng tôi đi hưởng tuần trăng mật và ghé nhảy đầm đêm Noel tại *Hotel Sans Souci*, hình ảnh *Hotel Climat* hiện nay.

Trở về lại nhà thì như dự trù, các phái đoàn đi xe hơi khởi hành từ Bỉ và Paris đã đến. Gia đình các anh chị PH Bình và Nguyễn Công Thuần đi chung một chiếc xe buýt kiểu microbus, chở được 9 người, anh chị NQ Hữu đi cả gia đình 5 người và gia đình người em gái 3 người, gia đình anh chị Huỳnh Vân 2 người. Thế rồi phe ta chiếm đóng 7 phòng tại Climat, bà chủ khách sạn dễ thương đã dành cho chúng ta nhiều ưu ái. Như đã hẹn hò trong nhiều năm nay, gia đình anh chị NC Thuần đã ở với gia đình chúng tôi, cùng với các anh PH Bình và NQ Hữu sẽ tha hồ đầu lảo hân huyền.

7 giờ chiều, chuông nhà reo! Thân hữu Nguyễn Trung Trinh đến, không quên mấy chai champagne để đón tiếp các thân hữu điện lực. Thấy gia đình tôi đang loay hoay sắp xếp bàn ăn cho cỡ bốn chục người thay vì dự trù có hơn hai chục người, cả gia đình anh chị Thuần, Hữu, Bình và cả thân hữu Trinh nhào vô phụ một tay. Như vậy mà đến 7 giờ 30, sau khi vợ chồng thân hữu Lâm Thiết Thạch từ Istre đến, trên tay có một món ăn đặc biệt với trứng cá "Lump", tất cả khoảng bốn chục thân hữu và gia đình đã tập trung đầy đủ sau vườn nhà để bắt đầu một màn chụp hình và hàn huyên sau nhiều năm gặp lại.

Mãi đến 9 giờ tối, buổi tiệc mới bắt đầu với "Cuisine provencale" do bà xã tôi đảm trách và lo lắng đầy tình thương nhiệt tình. Anh Thuần, với kinh nghiệm từ hơn mười năm đại hội thân hữu, đã đảm trách phần em-xi. Lần lượt mỗi thân hữu đứng lên tự giới thiệu về mình và gia đình, nhắc lại ít nhiều kỷ niệm xưa cũ những ngày còn làm việc trong ngành điện lực ở nước nhà. Biết bao nhiêu khó khăn trong hai mươi năm qua mới có ngày lịch sử này. Vào tù ra khám, vượt biển, những ngày sống trên đảo, những ngày tháng đầu khi mới tới nước định cư tại Mỹ, Canada, Pháp, Bỉ, Đức, ... làm lại cuộc đời bằng hai bàn tay trắng ... để rồi

chúng ta cảm ơn Trời Phật, Thượng đế, ông bà đã giúp chúng ta hội ngộ quây quần bên nhau trong buổi họp mặt hi hữu tại Aix-en-Provence, trong vườn biệt thự "Êm đêm" này. Tiệc tàn vào lúc nửa đêm, đành phải giã từ nhau để đi ngủ lấy sức mà còn đi du ngoạn hai ngày nữa.

Trong hai ngày 18 và 19 tháng 7, phái đoàn 31 người của chúng tôi gồm 6 xe đi viếng thăm miền Provence và Côte d'Azur như dự trù. Hơn hai ngàn năm văn hóa Pháp được thăm viếng trong chớp mắt. Chúng tôi đã thăm thành phố Aix-en-Provence, Marseille, Cannes, Nice, Monte Carlo, với nhiều di tích lịch sử, cũng như nếm đủ mọi loại rượu nho, ăn nhiều món lạ của nước Pháp.

Chúng tôi đã hát bài "Au Revoir" tại Nice để tiễn đưa thật vội vàng anh chị NĐ Huân trở về Paris từ Nice. Chúng tôi đã hát lại thật to một lần nữa trước lầu đài Ông Hoàng Monaco, tay cầm tay ngậm ngùi để từ biệt gia đình anh chị NQ Hữu và anh chị H Vân, lên đường trở về Bỉ từ Monaco, ngày từ tối 19 tháng 7.

Ngày hôm sau, 20 tháng 7, 9 giờ sáng, chúng tôi nghẹn ngào không hát thành lời, bài "Au Revoir" chỉ được thay thế bằng những cái siết tay, gật đầu im lặng, để chia tay gia đình các anh chị HV Phong, LV Bảy, NC Thuần, PH Bình, và các anh TT Tính, TH Đức, và TB Quang.

Ba ngày qua như một giấc mộng đẹp tuyệt vời, bao nhiêu tình nghĩa thầy trò, bằng hữu, bạn bè, đã biểu lộ đến mức độ thật cao, thật đẹp, như những đóa hoa lavande, mimosa thơm ngát của một vùng trời Provence - Côte d'Azur đầy kỷ niệm ghi nhớ suốt đời của gia đình Võ Văn Hoàng. Ước mong kỷ niệm "vĩ đại", như thân hữu TH Đức thường nhắc nhở trong suốt mấy ngày đại hội ở Paris và Aix, sẽ giúp chúng ta mãi mãi gần nhau hơn và nuôi giữ "tình THDL" sống mãi trong lòng mọi người.

Riêng gia đình tôi, Hoàng, Dung và hai cháu Nguyên, Khôi, xin cảm ơn tất cả các bạn đã ghé qua Aix-en-Provence, một hình ảnh thật đẹp và thật lớn lao đã và sẽ sống mãi trong lòng chúng tôi. Nguyên xin ơn trên ban cho chúng ta nhiều sức khỏe và hướng dẫn chúng ta đi trên những con đường có nhiều bóng mát như trong ba ngày vừa qua, để rồi phía sau con đường bóng mát kia là nắng ấm của những ngày còn lại của cuộc đời tha hương, nắng ấm sẽ sưởi ấm Thân hữu điện lực và làm chúng ta hiểu biết và quý mến nhau nhiều hơn nữa.

Hạnh phúc trong chớp mắt ... nhưng hạnh phúc sẽ ở mãi trong tâm hồn chúng tôi. Cảm ơn tất cả các bạn đã mang đến Aix chút nắng ấm ấy.

(Aix, 31 tháng 7, 1996)